

भद्रे ! भद्रपटा भव । उपोष्य विधिनानेन दश सप्त यथा
क्रमात् । दद्यापनं ततः कृत्यात् पूर्ववत् पूज्य भासिनीम् ।
स्यापयित्वायसे पीठे जगन्नाथं निवेद्या च । परिधाय
क्षणवस्त्रयुगं मन्त्रेण तं पुनः । ब्राह्मणाय पुनर्दद्याद्
बोहतेते तिलांस्तथा । क्षणां सख्यां गामेकान्तयेव
क्षणकम्बलाम् । दक्षिणां च यथाशक्ता दत्त्वा भद्रं
विशर्जयेत् । य एवं कुरुते पार्थ । सस्यगभद्राव्रतं नरः ।
विघ्नं न जायते तस्य कार्यारम्भे कथञ्चन ।

विष्णु देवकीव्रतं विष्णु धर्मोत्तरे प्रथमे कार्तिके मासि सप्तमि
देवकि ! स्मरन् । पञ्चगव्यकृतज्ञानः पञ्चगव्यकृतज्ञानः ।
वाणपुष्पैः समभ्यर्च्य वासुदेवमजं विश्वम् । दत्त्वा च
चन्दनं रूपं परमाद्यं निवेदयेत् । इतं निवेदयेद्दिने ऋद्धि-
याश्च ततो व्रतम् । अष्टमष्टत्यहं मासं विरतः प्राणिनां
वधात् । असत्यवचनात्स्तेयान्धधुमांसादिभक्षणात् । सपत्न्यं
विभूयन् गच्छेत् कारिष्याम्यहम्युतम् । परापवादं
पैतृकं परपीडाकरनया । सखास्तदेवतायश्च निन्दा-
मन्त्रस्य वा भुवि । न वक्ष्यामि जगत्प्राप्त्युपपन्नं सर्व-
गतं हरिम् । अगक्रो वाऽधिगक्रोऽपि यस्मिन् बोधुं
यर्गच्छति । कुर्वीत नियमं तस्य त्यागाधर्मोपहृजे ।
कृत्वा पुरतो विष्णुर्निर्हतिं पापतः शुभे । नैवेद्यां स-
यमश्रीयान्मोनी नित्यसदङ्गुलः । मार्गशीर्षे तथा मासि
ज्ञातोपलब्धजनादेनम् । समभ्यर्च्य पुनर्पूजं चन्दनञ्च
निवेदयेत् । परमं स्रष्टुं दिवाय विप्राय च पुनर्हत्तम् ।
दत्त्वा तथैव ऋद्धिवाञ्छयतो योऽस्य रोचते । तथैव
नक्तं भुञ्जीत नैवेद्यां कृत्वा नन्दितम् । सर्वेष्वेव चतुर्मासं
पञ्चगव्यादिकं समम् । पुष्पधूपोपहाराद्यै विगेषो दक्षिणाश्च
च । ज्ञानप्राप्त्यर्थोः साध्यं तथैव नक्तभोजनम् ।
अर्चयेत् प्रतिमासञ्च वै पुष्पैस्तानि मे शृणु ! । ये च
पूपाः प्रदातव्या नैवेद्याश्च यत्तथा । वाणेषु जाति-
कुसुमैः तथैव च सक्तन्दैः । कृत्वा तिसृक्तै रक्तै रक्त
वीरैश्च रक्तैः । शीतैः शुभ्रैर्नक्षत्रायास्तथा मङ्गिकया
मनः । दधिपद्मानकैतक्याः पद्मरक्तोत्पलेन च । क्रमेणा-
भ्यर्चितो विष्णुर्ददाति मनसि स्थितम् । कार्तिके मार्ग-
शीर्षे च पूजं पीठे च चन्दनम् । माघफाल्गुनचैत्रेषु
दद्याद्विष्णोस्तथाऽगुरुम् । वेगाश्चादिषु मासेषु त्रिषु देवकि !
भक्तितः । कर्पूरं देवदेवाय गुग्गुलुं श्रावणादिषु । का-
र्तिकादिषु मासेषु परमाद्यं शुभे ! त्रिषु । कामारं माघ-
पूर्वेषु बवाञ्च ततस्त्रिषु । इतं तिलां जलघटं हि

रगतमथ वा व्रती । प्रतिमासं तथा दद्याद् ब्रह्मणाय
शुभव्रते ! । यथोक्तनियमानाञ्च यद्वहं प्रतिमासिकम्
कुर्वन् जगत्पतिर्विष्णुः । प्रीयतामिति मानवः । योषिद-
प्यचक्षुःपद्मा व्रतमेतद् यथाविधि । करोति सासान् मन्त्र-
ज्ञानं श्रवणोक्तिं मनोरथान् । व्रतेनाराधितो विष्णु-
रनेन जगतःपतिः । दद्यात्प्रभितान् कामान् क्षिप्र-
कालेन भासिनि । । धन्यं यमस्यमायुष्यं सौभाग्यारो-
ग्यदन्तया । व्रतमेतत् प्रियतरं व्रतंभ्योऽव्यक्तजन्मनः ।
विष्णु पटव्रतं विष्णु धर्मोत्तरे “आचष्ट दुःखक्षयदं व्रतं वि-
ष्णु पटव्रतम् । सर्वारम्भविनिष्पत्तिकारकं पापनाशनम् ।
संसारोच्छेदकैधीरैर्यथेष्टं स्थिरबुद्धिभिः । तदहं तव
राजेन्द्र ! व्रतानामुत्तमम् । कथयामि समाचष्ट यथा-
पूर्वं समासतः । आषाढे मासि राजेन्द्र ! पूर्वाषाढां
पार्थिव ! । समभ्यर्च्य जगन्नाथमच्युतं नियतः शुचिः ।
पुष्पैर्भूषेत्तथा हृद्यैर्गन्धैः सागुरुचन्दनैः । यथाविभक्त-
वान्तरत्नैर्वाशोभिरेव त । शीतैश्च हस्तितं तदहर्द्वय-
विष्णु पटव्रतम् । समभ्यर्च्य यथाशक्ता केशवस्थापतो
न्यसेत् । यवांश्च दद्याद्दिवाय श्रीपतिः प्रीयतामिति ।
नक्तं भुञ्जीत राजेन्द्र ! हविष्याञ्च सुशोभनम् । तथै-
वोत्तरपादांश्च श्रावणे मासि मानवः । तथैवाभ्यर्च्य
गोविन्दं तथा विष्णु पटव्रतम् । विषाद्याञ्च इतं दत्त्वा
प्रोषयित्वा भुवःपतिम् । भुञ्जीत गोरसप्रायं मानवो
मोनमास्थितः । स्त्री वा राजेन्द्र ! पूर्वांश्च तथा भाद्र-
पदाञ्च वै । फाल्गुने फाल्गुनीपूर्वां भवेदिति यदा
वृष ! । त्रिविक्रमं तदा देवं पूर्वोक्तविधिनाचरेत् ।
पटव्रतं देवस्य समभ्यर्च्य तं पार्थिव ! । हरिण्यं
दक्षिणां दद्यात् स्रगतिः प्रीयतामिति । नक्तं भुञ्जीत
राजेन्द्र ! आच्यपाकविशर्जितम् । एष एवोत्तरायोमे चैत्रे
मासि विधिः स्मृतः । अपुत्रो जमते पुत्रमपतिचञ्चते
पतिम् । समागमं प्रवाशाञ्च तथा प्राप्नोति मानवेः ;
भद्रपदैर्यमारोग्यं सौभाग्यं चातुरूपताम् । प्राप्नुया-
दखिलानेतान् पूजयित्वा पटव्रतम् । यान् धान् कामा-
क्षरः स्त्री वा हृदयेनाभिवाञ्छति । तांस्तानाप्नोति
निष्कामो विष्णु लोकं प्रपद्यते । पूर्वं कृत्वापि पापानि
नरः स्त्री वा नराधिप ! । पटव्रतव्रतं कृत्वा सच्यते
सर्वकिल्बिषैः” ।

विष्णु प्राप्तिहादोव्रतं विष्णुपुं “हादोव्रतं सप्तपञ्चमं वै वै
कुर्वन्ति ते नराः । मार्गमे प्रतिपद्यन्ते सप्त भक्तिपरा-